60e jaargang. — N° 49. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 21 Juni 1913

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per j
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centie
De abonnementen zijn vooraf taalbaar.
Aankondigingen : 15 centiem per drukregel.
Reclamen, vonnissen en ande artikels, vooraan of binnen in blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

« EIGEN HUIS »

MAATSCHAPPIJ VAN WERKMANSWONINGEN.

VERSLAG

over het 18e dienstjaar 1912.

MIJNE HEEREN,

Wij hebben de eer U het verslag voor te dragen over de werkzaamheden onzer Maatschappij gedurende het verloopen jaar en haren geldelijken toestand op 31 December 1912.

Het getal leeningen door onze Maatschappij toegestaan gedurende het verloopen jaar is van 21, die haast allen gedaan wierden met verzekering op het leven.

Deze brengen thans het totaal der leeningen door onze Maatschappij sedert hare stichting toegestaan, ten getalle van 298, gedaan aan 207 ontleeners waarvan 106 een huis hebben aangekocht, 122 een huis gebouwd, 28 hun huis verbeterd en 16 de kapitalen afgelegd hebben welke hun huisgoed bezwaarden.

Op 31 December laatstleden beliepen de sommen door de Maatschappij geplaatst tot 475,779,67 fr. en het geld door de Algemeene Spaarkas van den Staat voorgeschoten tot fr. 286,006,13.

De geldelijke toestand onzer Maatschappij is opperbest.

Het jaar 1912 sluit met eene boni van fr. 2454,98.

Het jaar dat wij thans zijn ingetreden biedt zich aan onder hetzelfde blijde vooruitzicht : van af 1ste Januari laatstleden tot den dag van heden zijn er reeds 15 aanvragen van geldleeningen door de Maatschappij toegestaan, klaar bewijs dat de werklieden, landbouwers en kleine burgers meer en meer het nut en de voordeelen onzer Maatschappij beginnen te begrijpen.

Beheel België door doen thans de Maatschappijen van werkmanswoningen zeer grooten vooruitgang, strekkende tot voorbeeld aan al de andere landen :

Op 31 December 1911 had de spaarkas van den Staat voorgeschoten 131,532,340 fr aan 132 krediet-maatschappijen van werkmanswoningen en 6,312,232 fr. aan 43 maatschappijen van onroerend bezit

Het totaal der maatschappijen van werkmanswoningen in betrekking of niet met den Staat, bestaande op 31 December 19.1 was van 275

Aangaande de werkzaamheden onzer Maatschappij valt er dit jaar niets bijzonders aan te stippen. Wij zijn gelukkig te mogen verklaren dat het al in onze Maatschappij wel toegaat en wij koesteren de zoete hoop allen te zien samenspannen om altijd meer en meer het nut en de voordeelen van « Eigen Huis » alom te doen kennen. Dit doen is onze plicht kwijten jegens de werkende klas, jegens de samenleving en jegens het vaderland.

MIJNE HEEREN,

Wij meenen dit korthondig verslag niet te mogen sluiten zonder hier de welverdiende onderscheiding te vermelden, welke in den loop van verleden jaar toegekend is geworden aan een der beheerders onzer Maatschappij, M' JOSEPH RUBENS, welke vereerd is geworden met het eereteken van voorziening.

Wij rekenen het ons ten plichte hem bij deze gelegenheid onze oprechte gelukwenschen er over uit te drukken, en tevens halde te brengen aan den ijver met denwelken hij altoos door zijnen wijzen raad onze Maatschappij heeft gesteund.

Het maaiën van het gras.

Het is op het einde van Juni dat, in onze streken, het maaiën der weiden plaats heeft. Een eerste punt dat moet gade geslagen worden is dat het gras der weilanden altijd moet gemaait worden op het oogenblik van vollen bloei ; 't is dan dat het gras de meeste voedzame bestanddeelen bevat. Tijdens de vorming van het zaad, heeft er eene vermindering van voedzame bestanddeelen plaats, ten nadeele van de bladeren en de stam. Terwijl deze verarmt, wordt, zij harder, meer vezelachtig en bijgevolg minder verteerbaar. In het gras bestaat dan dezelfde gelijkaardige samenstelling niet meer en de rijkste deelen, het zaad, gaan verloren bij het hooien.

Als men te laattijdig maait, dan kan het zaad der planten die vroeg bloeiën, rijpen, zich verspreiden en zich vermenigvuldigen ten nadeele der andere soorten, die laattijdig zijn, doch die soms voedzamer zijn.

Het maaien moet zooveel mogelijk bij schoon weder gedaan worden, en het hooien moet op zulkdanige wijze geschieden dat de stammen der planten niet blootgesteld worden hunne bladeren te verliezen, die de voedzaamste deelen der plant zijn.

Het gebruik van hooi- en maaimachienen bewijzen groote diensten ; zij verzekeren een spoedig en regelmatig werk en eene groote vermindering van handwerk.

Zoohaast het hooi weg genomen is, moet men aan de tweede snede denken, ze zooveel mogelijk verhaasten en ze veel doen opbrengen Men moet daarom de groeiing aanhitsen, door het toedienen van geschikte en snelwerkende scheikundige meststoffen, een mengsel per hectaar van 200 kg. super, 75 kg. potaschclorium, 75 kg. ammoniak sulfaat en 50 kg nitraat. Dit zal de zweepslag geven en zijne werking zal door het ammoniak sulfaat voortgezet worden tot aan de maaiing. Terwijl het potasch het groeiën der peulgewassen begunstigd, zal bijdragen om een rijk vlas te verzekeren.

Jean BLOUX
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

DE GROOTSTE STATIE VAN BELGIE. — Het is misschien aan menigeen onbekend dat de grootste statie van 't land deze is van Meirelbeke. En niet alleen de grootste maar ook de belangrijkste Van dag tot dag neemt zij meer uitbreiding. Zij heeft eene uitgestrektheid van 4 kilometers. Dagelijks komen er 7000 wagens binnen ; er zijn 103 maneuversporen, nacht en dag zijn er 28 lokomotieven in gebruik voor het vormen der koopwarentreinen. Men mag het getal koopwaren treinen op gemiddeld 250 per dag rekenen.

Om de dienstorders van de eene zijde der statie naar de andere over te seinen, worden tien telefonisten gebezigd. Er zijn 32 remdraaiers, 36 aanhakers, 20 onderstatieoversten en verschillende honderden bedienden en werklieden. Deze cijfers kunnen aan onze lezers een gedacht geven van de belangrijkheid der koopwarenstatie van Meirelbeke. Dit oogenblik wordt de mogelijkheid bestudeerd om haar nog uit te breiden.

— Cornelis zette 't op een loopken....,
Raadt, vrienden, eens waarheen ?
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken.*
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neets. Antwerpen

— DE DIENSTTIJD VAN DRIE JAREN, IN FRANKRIJK. — De soldaten in Frankrijk zullen dus 3 jaren moeten dienen, omdat de Fransche bevolking niet aangroeit gelijk in andere landen.

Na zes geslachten, schreef de heer Leroy-Beoulieu, een liberaal, zal de Fransche bevolking van 39 op 10 miljoen gekrompen zijn.

Roosevelt heeft gezegd : Die schoone natie zeilmoord zich ; de Engelschman Kidd heeft geschreven : Dat volk vernietigd zijn eigen zelven.

De Franschman Messimy heeft voorzegd dat Frankrijk tusschen dit en 20 juren vijf legerkorpsen zou moeten afschaffen, terwijl Duitschland er tien zal bijgewonnen hebben :

De heer Gide, leeraar van Staathuishoudkunde zegde : Frankrijk is een eilandje van suiker dat smelt.

In de oudheid hebben Griekenland en Rome ook den aangroei der bevolking gestuit, en zijn bezweken onder de aanvallen der Barbaren en der Turken.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

— ZONDAGRUST VOOR DE... VROEDVROUWEN. — 't Zijn de vroedvrouwen van Verviers, die de Zondagrust vragen — echter slechts voor wat het toedienen van het Doopsel betreft.

Zij vragen dat de vaders, wier huisgezinnen vergroot zijn, van de gewoonte afzien, de nieuwgeborenen des Zondags naar den doop te brengen.

Het opschorsen der geboorten op Zondag vragen zij nog niet, doch dit zal misschien ook wel komen.

— DE DRAADLOOZE TELEGRAFIE AAN HUIS — Het telegraafbestuur heeft vernomen dat te Brussel verschillende personen eenen Marconigraaf te hunnent hebben opgesteld, en onder meer de telegrammen opvangen door den Marconigraaf van Laken met andere posten gewisseld.

Het opstellen van een post van draadlooze telegrafie is zeer eenvoudig en kost weinig ; daar die staat van zaken van aard is om vele ongemakken te veroorzaken, zal het Staatsbestuur naar maatregelen uitzien.

Vooraleer handelend op te treden, zal nochtans worden afgewacht, welke de uitspraak van het gerecht zal wezen in eene zaak van dien aard.

— TABAK ALS BESCHERMMIDDEL TEGEN CHOLERA. — Volgens den professor Wensch — zoo lezen wij in het maandblad — is tabak een zeer goed beschermmiddel tegen cholera-kiemen. Volgens de «Gazette des Hôpitaux» bleek namelijk bij Wensch's onderzoekingen, dat in en op sigaren, die met water behandeld waren 1.500.000 komma-bacilen op 1 kub. c. M. bevatte, de kiemen binnen de 24 uren gedood worden.

Verder bleek het dat in geen der gedurende de cholera-epidemie vervaardigde sigaren een kiem gevonden werd en dat ten slotte gedurende bovengenoemde epidemie geen enkel sigarenmaker cholera kreeg. Ook de sigarenrook doodt binnen korten tijd de cholera-bacillen, ook die welke zich in het speeksel bevinden.

KEEREN DER JAREN. — De damen van zekeren ouderdom zijn verzekerd de beste gezondheid te bewaren en alle gevaar te vermijden, zoo zij van tijd tot tijd zich het lichaam zuiveren met de Pil van Dr Walthery, 1 fr. de doos voor een jaar.

— MIEREN. — De mieren zijn lastige en schadelijke diertjes die allicht toegang vinden, langs kleine openingen en reten, in onze schapraaien of kasten tot verberging van eetwaren en konserven, waar ze gewoonlijk verblijf blijven houden en er veel schade berokkenen. Onze huishoudsters weten ermaar al te wel van te spreken en zoeken so...s te vergeefs naar middelen ter verdrijving

Welnu, naar men ten minste beweert,

Rookt de Beste Cigaretten
« La Nouvelle Américaine »

zou het mogelijk zijn deze ongenoode gasten te verjagen door het leggen van eenige beschimmelde stukken citroen, hier en daar, aan de door hen gevolgde gangen of op de meest bezochte plaatsen. Beschimmeld verspreiden deze stukken een zeer sterken geur die de eigenschap zou bezitten de mieren te verwijderen. Na een paar dagen reeds zouden zij den tot dan gevolgden weg niet meer inslaan, en hunne gewone verblijfplaats totaal verlaten.

Vooraleer men de stukken citroen in de bezochte meubelen breagt, legt men ze vooraf te beschimmelen op den vloer van eenen kelder, en men laat ze aldaar liggen totdat de zwammen ze heel en al met eene groenachtige laag schimmel bedekt hebben. Dan eerst werken ze krachtdadig in.

ONZE huishoudsters beproeven het middel maar eens.

AAN DE OUDERS. — Indien uwe kinderen zwak, bleek, ziekelijk zijn, indien hun groei te langzaam of te haastig is, geef hun de ijzerhoudende Pil Raphael, en gij zult het genoegen hebben hen sterk en gezond te zien worden, fr. 1 75 in al de goede apotheken.

*** WAARHEIDEN. — Als een man uitgaat, om een col te koopen, komt hij terug met een col en misschien een of twee kravatten.

Als eene vrouw uitgaat, om een col te koopen, komt ze terug met een paar handschoenen, een centuur, een doos zeep, een pakje spelden, een paar gordijnen en eene flesch reuk.

*** EEN FIJNE — Peeterkens is in het water gevallen. Ze werpen hem eene koord toe en trekken hem met drieen op.

Als hij bijna boven is, schiet Peeterkens in een lach.

— Waarom lacht ge ? vragen ze.

— Wel, zei Peeterkens ; dat ik nu eens moest loslaten, ge laagt alle drie op de steenen te sparteien...

Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLL.NET, 3, Vinâ-e-d'Ilestraat 3, Luik

HOPJES DE BEUKELAER

PETIT-BEURRE LAREIN

*** Man en vrouw in diepe nachtrust. Plotseling roept de vrouw : «Lucht, lucht, want ik stik !»

« Wat is er, vrouwlief ? vraagt de ontwakende echtgenoot.

« Lucht, lucht, maak het venster toch open : ik stik van benauwdheid » !

Hij ijlt naar 't venster ; maar kan het niet open krijgen.

« Sla de ruit dan maar kapot, ik moet frische lucht hebben ».

Heldhaftig wordt de ruit stuk geslagen. — God dank ! dat trischt op. Men kan nu weer slapen.

Den volgenden morgen bemerkt het verschrikt echtpaar, dat niet een venster-ruit, maar de spiegelruit is stukgeslagen.

*** DEN NAGEL OP DEN KOP. — A. : « Wat zegt ge ? Rijk ben ik niet, maar eens was er toch een tijd dat ik in mijn eigen rijtuig reed ».

B. : « Zeker dat was in de dagen, toen uwe moeder het rijtuig voorduwde ».

*** NIET SLECHT. — Jan is in 'ne nieuwen post.

— Dus Jan, zegt meneer, wel verstaan, ge zult 30 frank per maand winnen en bovendien zal ik u voeden en kleeden.

En Jan heeft het heel goed begrepen.

— s Anderdaags morgens komt Jan niet af, meneer wordt ongeduldig. Moe gewacht gaat hij naar Jan's kamertje en vindt dezen wakker in zijn bed.

— Maar Jan, wat is dat nu ?

— Eindelijk, zucht Jan. Waren we dan niet overeengekomen dat gij mij zoudt kleeden ?.. Ik ben al bijna lam van liggen...

*** BAAS BOVEN BAAS. — Toen ik de koorts had, had ik het zoodanig warm, dat de dokter zijne hand brandde, als hij mijnen pols voelde.

— Wel, wel, dan hebt gij het zeker heet gehad, maar niet zoo heet als ik. Toen ik de koorts had, moest de dokter mijnen pols voelen met de tang.

Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmederij — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33, te BRUSSEL.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en niettegenstaande nette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het

Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik

waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.

Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af **8,50** en **10,50**.

Men spreekt Vlaamsch.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARREDIENNE.

Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd), kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4925.

« LABOR »

Belgische Naamloeze Verzekering- en Spaarmaatschappij
GESTICHT IN 1905.
Kapitaal : 2.100.000 franken
ZETEL :
2, Lodewijk Bertrandlaan, BRUSSEL
(Eigendom der Maatschappij)

Verzekeringen LEVEN met of zonder geneeskundig onderzoek.
LIJFRENTEN aan zeer voordeelige taksen.
Verzekeringen ONGEVALLEN : Persoonlijke, Huispersonneel, Landbouw, Paarden, Rijtuigen, Automobielen, Motorfietsen en Velo's.
Verzekering BEDRIJFSSCHADE veroorzaakt door brand of deze's gevolgen.

Algemeene Bestuurder : Gustaaf Latinis
Gewezen Schepen, Voorzitter van La Mutualité Commerciale. — Algemeene Sekretaris : Adolf Gaethofs, Verzekeraar.

Ernstige agenten worden gevraagd. — Goede commissielonen.

ASTHMA

Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een **PROEFDOOS** zal zenden van

POEDER en **SIGARETTEN ESCOUFLAIRE**
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

NELIE

(16e VERVOLG).

XVII.

Nelie De Groot verbleef voortdurend op de Groene Stee, waar zij om haar ongeveinsd karakter en hare bekoorlijke lieftalligheid aldra de vriendin van den huize was. In het begin hadden Karel en Fien gevreesd dat hun nichtje, in gansch andere betrekkingen opgevoed, hen in hunne dagelijksche gewoonten en bezigheden mocht gestoord hebben. Doch, het meisje was te verstandig, om zich niet naar den trant harer familie te schikken, en beide echtgenooten verklaarden dat Nelie, wel verre van hun tot last te verstrekken, slechts vreugde in hun huis had gebracht.

Frans bezocht de Groene Stee bijna alle dagen. Hij deed met zijne dochter verre wandelingen. Zij vertelde uit haar verleden. Hare toekomst was nog duister, doch het opmerkzaam gadeslaan van den loop der wereldsche dingen deed in De Vliegher de overtuiging ontstaan, dat eene gelukkige oplossing de logische ontwikkeling van den toestand zijner dochter zou wezen.

Op de Schaliënstee was Nelie insgelijks eene welkome gast. Jan De Groot legde haar de onrechtvaardigheid uit, die hij ten opzichte van haren grootvader had gepleegd. Karel en Fien hadden hem gezegd dat niet te doen. Zij hadden hem verzekerd dat zij Nelie zouden hebben schadeloos gesteld. Doch vader verklaarde dat hij lang genoeg dezen al te zwaren last op zijne schouders gedragen had en slechts gelukkende, sinds hij daar eenigzins van verlost was. Hij zou zich slechts volkomen vrij gevoelen, wanneer hij zich tegenover Nelie hadde verontschuldigd en deze hem vergiffenis had geschonken.

Zijne kinderen wisten zoo goed als hij, dat hij zich niet kon verzoenen met God, dan na restitutie te hebben gedaan van 't goed, dat hem onrechtvaardig toekwam. De menschen hadden zijne euveldaden niet vermoed ; maar den Oppersten Rechter waren zij bekend, en zijn geweten was er de al te gestrenge getuige vangebleven.

Zijne samenspraak met Nelie over deze aangelegenheden was min pijnlijk geweest, dan men kon verwachten. Fien en Karel hadden er hunne nicht op voorbereid, en met den fijnsten tact en de schranderste kieschheid was deze den grootoom te gemoet gekomen. Zij besefte dat het niet aan te raden was de bekentenis van den broeder haars grootvaders te voorkomen of te willen beletten. Deze was volkomen geweest ; doch Nelie had ze zoo liefderijk ontvangen dat de samenspraak zelve, hoevele tranen zij ook had doen vloeien, voor Jan De Groot eene zoete verlichting was geweest.

Sinds zijne kinderjaren had hij wellicht niet geweend. Lang had hij zijne onrechtvaardige daad in den roes der geldzucht versmoord. Sinds enkelen tijd was zijn geweten ontwaakt. Het huwelijk van zijnen zoon met de zuster van Frans De Vliegher was hem reeds als eene gedeeltelijke herstelling voorgekomen. Nu hij aan de kleindochter van zijn bestolen broeder zijne schuld had blootgelegd, weende hij nog lang en overvloedig. Hij gevoelde zich geheel vrij. Er was meende hij, geen koning, wiens geluk met het zijne kon vergeleken worden.

Hij gevoelde eene verjongde kracht in zijne verstijfde ledematen ; het was alsof de stroomingen der lente ook hem tot een nieuw leven deden verrijzen. Voor de eerste maal werd ook hij door de herboren pracht der natuur getroffen. Het koren dat in zijne aren schoot ; de eiken die hun forsch gebladerte ontplooiden ; de blauwe hemel en de smeltende geuren van tuin en gaard — dat alles stortte gewaarwordingen in hem, die hem vroeger onbekend waren. Het zicht van zijnen bloeienden zoon en zijne dochter, van hunne reine liefde, maakte hem vatbaar voor de edelste aandoeningen. De geboorte van zijn kleinkind was voor hem eene bron van vernieuwd vaderlijk genot ; het was levendiger, reiner, dan hij dat vroeger had gesmaakt. Hij zelf vond geen grooter genoegen, dan met dit teere schepseltje op den arm door den tuin te wandelen. Als hij door niemand opgemerkt meende te zijn, hield hij niet op het lieve wezen met zijnen ruwen mond te zoenen.

Ook Nelie was, gelijk men wel denken kan, niet weinig met het kerstekindje ingenomen. Zij droeg het gansche dagen, als het weder het toeliet, van de Groene Stee naar de Schalienstee. Haar vader sloeg haar dikwijls gade. Er schoten tranen in zijne oogen, er welden aandoeningen in zijn hart op, die niet alleen hij, maar die weinigen van zijns gelijken ooit hadden gekend.

Slechts te Ekstergoor, in het renteniershuis van de kinders De Vliegher, scheen zoo min de komst van Nelie op de Groene Stee als de geboorte van hun neefje in staat om de ijskoude harten van de broeders en zuster van Frans te vermurwen.

Zij zaten na den maaltijd op het pleintje achter hunne woning. Zij waren er volkomen vrij en konden dus evengoed praten als in huis zelf. Lies diende de koffie op en wilde zich verwijderen.

— Blijf, zegde Willem, als er familiezaken besproken worden.

— Ik moet de schotels afwasschen, antwoordde Lies. Daarbij ben ik met alles tevreden, wat gij beslist.

— Stel uw werk een uur uit, zegde Stoffel. Wij moeten immers niet meer gaan hooien. Hitsen wij elkander niet op, ging hij voort, als Lies eenen stoel bijgehaald had. Een mensch heeft geen leed, dan hetgeen hij zich zelf aandoet. Zou Frans niet kunnen zeggen wat hij van zin is ?

— Dat is tot nog toe onmogelijk, antwoordde de oudste. Dergelijke zaken dienen goed overwogen te worden.

— Zeker, bevestigde Lies. In alle geval is het jammer dat het zoover is gekomen. Van het oogenblik dat Nelie op de Groene Stee was, moesten de zaken onvermijdelijk zulken loop nemen. Ik weet, om de liefde Gods niet, wat Frans zich in het hoofd heeft gestoken. Daar leefden geene gelukkiger menschen onder de zon dan wij. Wij waren overal geacht en geeerd. Nu komt heel de historie van Sophieken De Groot weer op 't tapijt.

— Lies, als 't u belieft, zeide Frans, rood van gramschap.

— Hij heeft gelijk, sprak Willem. Geene bittere bewoordingen. Wij zullen het aan ons hart niet laten komen ; zoo dom zullen wij niet zijn. Onzen intrest kunnen wij niet opleven, al trekt Frans er van door. Is hij dat van zin ?

— Is het uw plan, mij buiten te zetten ? vroeg Frans bitter.

— Kalmte, als ik u bidden mag, zegde Stoffel. Neen, ging hij voort, dat zijn wij niet van zin. Wij zouden liever hebben dat gij ten onzet kondet blijven. Gij zijt beter dan wij met geldzaken bekend. Gij beheert ons fortuin. Wij erkennen gaarne dat gij dat tot ons aller voldoening doet en wij het zoo niet zouden kunnen.

— Dat is waar ! bevestigden Willem en Lies krachtig en luid.

— Ik zal daarmede voortgaan, sprak Frans, na rijpelijk nagedacht te hebben. Wilt gij Nelie, het kind van uw broeder, volstrekt niet ontvangen ? vroeg hij met tranen in de stem.

— Dat is onmogelijk, broeder, antwoordde Lies. Gij zelf zult dit begrijpen. Wie weet of dat later niet zal geschieden ! Alles in de wereld heeft zijnen loop. Wat gebeuren moet zal gebeuren. Maar nu kan het volstrekt niet zijn, dat Nelie hier den voet over den drempel zet.

— In alle geval : nooit harde woorden, nooit twist, besloot Stoffel. Het dient tot niets ; het verandert niets aan de zaak en wij vergallen goedsmoeds ons bestaan. Vergeten wij nooit dat wij broeders zijn, die jaren lang samenwoonden en overeenkwamen, zonder dat onze vriendschap door een enkel verkeerd woord werd gestoord.

— En Fien ? vroeg Frans.

— Dat is wat anders, antwoordde Stoffel. Die heeft, de eerste van allen, het spel verbruid. Maar ook hier mag geen olie op 't vuur gegoten worden.

— Zij is er hier uit en blijft eruit, besloot Willem. Wij kunnen niets doen dan alles zijnen gang te laten gaan.

Frans begaf zich naar de Groene Stee ; Lies trad in de woning om haar huishoudelijk werk te hervatten, terwijl Stoffel en Willem eene wandeling in den tuin ondernamen.

XVIII.

Stoffel De Vliegher bevond zich op den zolder. Hij zag de zwarte kat, hoog op den kruisbalk, met een jong in den muil. De angst die in haar oogen straalde, dat het jong haar mocht ontnomen worden ; het besluit dat men onmiddellijk toe te vliegen, zoo hij het mocht wagen haar slechts te naderen, deed in hem de wonderlijk gevoelens ontstaan.

In den hoek zag hij de kat het jong neerleggen. Daar was haar nest. Dan strekte de moeder zich uit ; de likte zij hare kinderen. Zij was toch zoo bezorgd, zoo gelukkig en zonder dat Stoffel er zich rekenschap van kon geven, stond hij lang dit schouwspel aan te staren.

Een paar weken nadien viel zijn oog op eene klokhen die met haar kuikens over de werf wandelde. De klokke zocht en scharrelde, terwijl ze niet ophield te kakelen. Zij vond een broodkorst ; aanstonds zette zij haar op een roepen. De kuikens kwamen aangetrippeld ; de oude pikte ... vondst in kleine stukjes, de kinderen aten ze op, zonder dat de moeder haar deel van nam.

Het hoen wandelde verder.

Stoffel meende een oosterwind over de werf te voelen blazen. De klokhen opende hare vleugels ... begon toch zoo bezorgd, zoo verstaanbaar te roepen, het eene kuiken kwam na het ander onder het lichaam der moeder schuilen... Stoffel De Vliegher evenals al de Kempenaars, had honderdmaal gezien. Hij begreep ... waarom het hem thans onweerstaanbaar trof.

De kat liep over de werf. Zij bleef ver van de kiekens verwijderd en er geen acht op. De veeren stonden recht op het lichaam der « klok » ... vloog op de kat toe en deze was maal gelukkig op eenen boom te klimmen en zich daar in veiligheid te achten. (Wordt voortgezet)